

يسوع يُحذّر من الرّياء ويحث على الشهادة دون خوف

¹ وفي أَثْنَاءِ ذَلِكَ إِذِ اجْتَمَعَ رَتَوَاتُ الشَّعْبِ حَتَّى كَانَ بَعْضُهُمْ يَدُوسُ بَعْضًا ابْتَدَأَ يَقُولُ لِلتَّلَامِيذِهِ: أَوَّلًا، تَحَرَّزُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرِ الْقَرَسِيِّينَ الَّذِي هُوَ الرِّبَاءُ.² فَلَيْسَ مَكْنُومٌ لَنْ يُسَيِّعَلَنَ وَلَا خَفِيٌّ لَنْ يُعَرَفَ.³ لِذَلِكَ كُلُّ مَا قُلْتُمُوهُ فِي الظُّلْمَةِ يُسْمَعُ فِي النُّورِ وَمَا كَلَّمْتُمْ بِهِ الْأَذْنَ فِي الْمَخَارِعِ يُبَادَى بِهِ عَلَيَّ السُّطُوحِ.⁴ وَلَكِنْ أَقُولُ لَكُمْ: يَا أَجْبَائِي، لَا تَخَافُوا مِنَ الَّذِينَ يَقْتُلُونَ الْجَسَدَ وَبَعْدَ ذَلِكَ لَيْسَ لَهُمْ مَا يَفْعَلُونَ أَكْثَرُ،⁵ بَلْ أَرِيكُمْ مِمَّنْ تَخَافُونَ: خَافُوا مِنَ الَّذِي بَعْدَ مَا يَقُولُ لَهُ سُلْطَانٌ أَنْ يُقْفِيَ فِي جَهَنَّمَ، نَعَمْ، أَقُولُ لَكُمْ: مِنْ هَذَا خَافُوا. أَلَيْسَتْ خَمْسَةُ عَصَافِيرُ تُبَاعُ بِقِلَاسَيْنِ، وَوَاحِدٌ مِنْهَا لَيْسَ مُسَيِّبًا أَمَامَ اللَّهِ؟⁷ بَلْ شُعُورُ رُؤُوسِكُمْ أَيْضًا جَمِيعُهَا مُحْصَاةٌ، فَلَا تَخَافُوا، أَنْتُمْ أَفْضَلُ مِنْ عَصَافِيرَ كَثِيرَةٍ.⁸ وَأَقُولُ لَكُمْ: كُلُّ مَنْ اعْتَرَفَ بِي قُدَّامَ النَّاسِ يَعْتَرَفُ بِي ابْنُ الْإِنْسَانِ قُدَّامَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ.⁹ وَمَنْ أَنْكَرَنِي قُدَّامَ النَّاسِ يُنْكَرُ قُدَّامَ مَلَائِكَةِ اللَّهِ.¹⁰ وَكُلُّ مَنْ قَالَ كَلِمَةً عَلَى ابْنِ الْإِنْسَانِ يُعَقَّرْ لَهُ، وَأَمَّا مَنْ جَدَّفَ عَلَى الرُّوحِ الْقُدُسِ فَلَا يُعَقَّرْ لَهُ.¹¹ وَمَنْ قَدَّمَوكُمْ إِلَى الْمَخَامِعِ وَالرُّؤُسَاءِ وَالسَّلَاطِينِ فَلَا تَهْتَمُّوا كَيْفَ أَوْ بِمَا تَحْتَجُّونَ أَوْ بِمَا تَقُولُونَ،¹² لِأَنَّ الرُّوحَ الْقُدُسَ يُعَلِّمُكُمْ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ مَا يَجِبُ أَنْ تَقُولُوهُ.

مثل الرجل الغني

¹³ وَقَالَ لَهُ وَاحِدٌ مِنَ الْجَمْعِ: يَا مُعَلِّمُ، قُلْ لِأَخِي أَنْ يُقَاسِمَنِي الْمِيرَاثَ.¹⁴ فَقَالَ لَهُ: يَا إِنْسَانُ، مَنْ أَقَامَنِي عَلَيْكَمَا قَاضِيًا أَوْ مُقَسِّمًا؟¹⁵ وَقَالَ لَهُمْ: انْظُرُوا وَحَقِّقُوا مِنَ الطَّمَعِ، فَإِنَّهُ مَتَى كَانَ لِأَحَدٍ كَثِيرٌ فَلَيْسَتْ حَيَاتُهُ مِنْ أَقْوَالِهِ.¹⁶ وَصَرَبَ لَهُمْ مَثَلًا قَائِلًا: إِنْسَانٌ غَنِيٌّ أَحْصَبَتْ كُورَتُهُ.¹⁷ فَفَكَّرَ فِي نَفْسِهِ قَائِلًا: مَاذَا أَعْمَلُ؟ لِأَنَّ لَيْسَ لِي مَوْضِعٌ أَجْمَعُ فِيهِ أَثْمَارِي.¹⁸ وَقَالَ: أَعْمَلُ هَذَا: أَهْدِمُ مَخَارِنِي وَأَبْنِي أَعْظَمَ وَأَجْمَعُ هُنَاكَ جَمِيعَ غَلَائِي وَخَيْرَاتِي،¹⁹ وَأَقُولُ لِنَفْسِي: يَا نَفْسُ لَكَ خَيْرَاتٌ كَثِيرَةٌ مَوْضُوعَةٌ لِسِينٍ كَثِيرَةٍ، اسْتَرِجِي وَكُلِّي وَاشْرَبِي وَافْرَجِي.²⁰ فَقَالَ لَهُ اللَّهُ: يَا غَنِيٌّ، هَذِهِ اللَّيْلَةُ تُطْلَبُ نَفْسُكَ مِنْكَ، فَهَذِهِ الَّتِي أُعِدَّتْهَا لِمَنْ تَكُونُ؟²¹ هَكَذَا الَّذِي يَكْنِزُ لِنَفْسِهِ وَلَيْسَ هُوَ غَنِيًّا لِلَّهِ.

يسوع يُحذّر من هموم الحياة

برهيز از رباکاری

¹ و در آن میان، وقتی که هزاران از خلق جمع شدند، به نوعی که یکدیگر را پایمال می‌کردند، به شاگردان خود به سخن گفتن شروع کرد: اوّل آنکه از خمیرمایه فریسیان که رباکاری است احتیاط کنید.² زیرا چیزی نهفته نیست که آشکار نشود و نه مستوری که معلوم نگردد.³ بنابراین آنچه در تاریکی گفته‌اید، در روشنایی شنیده خواهد شد و آنچه در خلوتخانه در گوش گفته‌اید، بر پشتبامها ندا شود.⁴ لیکن، ای دوستان من، به شما می‌گویم: از قاتلان جسم که قدرت ندارند بیشتر از این بکنند، ترسان مباشید.⁵ بلکه به شما نشان می‌دهم که از کیه باید ترسید: از او بترسید که بعد از کشتن، قدرت دارد که به جهنم بیفکند. بلی به شما می‌گویم: از او بترسید. آیا پنج گنجشک به دو فلس فروخته نمی‌شود؟ و حال آنکه یکی از آنها نزد خدا فراموش نمی‌شود.⁷ بلکه موبهای سر شما همه شمرده شده است. پس بیم مکنید، زیرا که از چندان گنجشک بهتر هستید.⁸ لیکن به شما می‌گویم: هر که نزد مردم به من اقرار کند، پسر انسان نیز پیش فرشتگان خدا او را اقرار خواهد کرد.⁹ اما هر که مرا پیش مردم انکار کند، نزد فرشتگان خدا انکار کرده خواهد شد.¹⁰ و هر که سخنی برخلاف پسر انسان گوید، آمرزیده شود. اما هر که به روح‌القدس کفر گوید آمرزیده نخواهد شد.¹¹ و چون شما را در کنایس و به نزد حکام و دیوانیان برند، اندیشه مکنید که چگونه و به چه نوع حجت آورید یا چه بگویید.¹² زیرا که در همان ساعت روح‌القدس شما را خواهد آموخت که چه باید گفت.

مثل توانگر نادان

¹³ و شخصی از آن جماعت به وی گفت: ای استاد، برادر مرا بفرما تا ارث پدر را با من تقسیم کند.¹⁴ به وی گفت: ای مرد، کیه مرا بر شما داور یا مُقَسِّم قرار داده است؟¹⁵ پس بدیشان گفت: زنهار از طمع برهیزید زیرا اگرچه اموال کسی زیاد شود، حیات او از اموالش نیست.¹⁶ و مثلی برای ایشان آورده، گفت: شخصی دولتمند را از املاکش محصول وافر پیدا شد.¹⁷ پس با خود اندیشیده، گفت: چه کنم؟ زیرا جایی که محصول خود را انبار کنم، ندارم.¹⁸ پس گفت: چنین می‌کنم: انبارهای خود را خراب کرده، بزرگتر بنا

²² وَقَالَ لَتَلَامِيذِي: مِنْ أَجْلِ هَذَا أَقُولُ لَكُمْ: لَا تَهْتَمُّوا لِحَيَاتِكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَلَا لِلْجَسَدِ بِمَا تَلْبَسُونَ. ²³ الْحَيَاةُ أَفْضَلُ مِنَ الطَّعَامِ وَالْجَسَدِ أَفْضَلُ مِنَ اللِّبَاسِ. ²⁴ تَأْمَلُوا الْغُرَبَانَ: أَنَّهُمَا لَا تَزْرَعُونَ وَلَا تَحْصُدُونَ وَلَيْسَ لَهُمَا مَخْدَعٌ وَلَا مَخْزَنٌ وَاللَّهُ يُغِيثُهُمَا. كَمْ أَنْتُمْ بِالْحَرِيِّ أَفْضَلُ مِنَ الطَّيُورِ؟ ²⁵ وَمَنْ مِنْكُمْ إِذَا اهْتَمَّ يَقْدِرُ أَنْ يَزِيدَ عَلَى قَامَتِهِ ذِرَاعًا وَاحِدَةً؟ ²⁶ فَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَقْدِرُونَ وَلَا عَلَى الْأَصْغَرِ فَلِمَاذَا تَهْتَمُّونَ بِالْبَاقِي؟ ²⁷ تَأْمَلُوا الزَّنَائِقَ كَيْفَ تَنُمُو، لَا تَتَعَبُ وَلَا تَعْزَلُ، وَلَكِنْ أَقُولُ لَكُمْ إِنَّهُ وَلَا سُلَيْمَانُ فِي كُلِّ مَجْدِهِ كَانَ يَلْبَسُ كَوَاجِدَةً مِنْهَا. ²⁸ فَإِنْ كَانَ الْغُشْبُ الَّذِي يُؤْخَذُ الْيَوْمَ فِي الْحَقْلِ يُطْرَخُ غَدًا فِي السُّورِ يُلْبِسُهُ اللَّهُ هَكَذَا، فَكَمْ بِالْحَرِيِّ يُلْبِسُكُمْ أَنْتُمْ، يَا قَلِيلِي الْإِيمَانِ. ²⁹ فَلَا تَطْلُبُوا أَنْتُمْ مَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَشْرَبُونَ وَلَا تَقْلُقُوا. ³⁰ فَإِنَّ هَذِهِ كُلَّهَا تَطْلُبُهَا أُمَّمُ الْعَالَمِ، وَأَمَّا أَنْتُمْ فَأَبُوكُمْ يَعْلَمُ أَنَّكُمْ تَحْتَاجُونَ إِلَى هَذِهِ. ³¹ بَلِ اصْطَلِبُوا مَلَكُوتَ اللَّهِ وَهَذِهِ كُلُّهَا تُزَادُ لَكُمْ.

³² لَا تَخَفْ، أَيُّهَا الْقَطِيعُ الصَّغِيرُ، لِأَنَّ أَبَاتَكُمْ قَدْ سَرَّ أَنْ يُعْطِيَكُمْ الْمَلَكُوتَ. ³³ يَبْعُوا مَا لَكُمْ وَأَعْطُوا صَدَقَةً، اْعْمَلُوا لَكُمْ أَكْبَاسًا لَا تَفْنَى وَكَثْرًا لَا يَنْقُذُ فِي السَّمَاءَاتِ حَيْثُ لَا يَقْرُبُ سَارِقٌ وَلَا يَنْبَلِي سُوسٌ. ³⁴ لِأَنَّهُ حَيْثُ يَكُونُ كَثْرَتُكُمْ هُنَاكَ يَكُونُ قَلْبُكُمْ أَيْضًا.

مثل الوكيل الأمين

³⁵ لَتَكُنْ أَحْفَاؤُكُمْ مُنْطَقَةً وَسُرُجُكُمْ مُوقَدَةً، وَأَنْتُمْ مِثْلُ أَنْاسٍ يَنْتَظِرُونَ سَيِّدَهُمْ مَتَى يَرْجِعُ مِنَ الْعُرْسِ حَتَّى إِذَا جَاءَ وَقَرَعَ يَفْتَحُونَ لَهُ لِلْوَقْتِ. ³⁷ طَوَيْتِ لَأَوَّلِكَ الْعَبِيدَ الَّذِينَ إِذَا جَاءَ سَيِّدُهُمْ يَجِدُهُمْ سَاهِرِينَ، الْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ يَنْمَنُطِقُ وَيُنْكِيهِمْ وَيَبْقِدُهُمْ. ³⁸ وَإِنْ أَتَى فِي الْهَزِيعِ الثَّانِي أَوْ أَتَى فِي الْهَزِيعِ الثَّالِثِ، وَوَجَدَهُمْ هَكَذَا، فَطَوَيْتِ لَأَوَّلِكَ الْعَبِيدَ. ³⁹ وَلَئِنَّمَا اْعْلَمُوا هَذَا، أَنَّهُ لَوْ عَرَفَ رَبُّ الْبَيْتِ فِي آيَةِ سَاعَةٍ بَأْتِي السَّارِقُ لَسَهَرَ وَلَمْ يَدَعُ بَيْتَهُ يَنْقَبُ. ⁴⁰ فَكُونُوا أَنْتُمْ إِذَا مُسْتَعِدِّينَ لِأَنَّهُ فِي سَاعَةٍ لَا تَطْنُونَ بَأْتِي ابْنِ الْإِنْسَانِ.

⁴¹ فَقَالَ لَهُ يُطْرُسُ: يَا رَبِّ، أَلَا تَقُولُ هَذَا الْمَثَلُ أَمْ لِلْجَمِيعِ أَيْضًا؟ ⁴² فَقَالَ الرَّبُّ: قَمَنْ هُوَ الْوَكِيلُ الْأَمِينُ الْحَكِيمُ الَّذِي يُقِيمُهُ سَيِّدُهُ عَلَى خَدَمِهِ لِيُعْطِيَهُمُ الْغُلُوفَةَ فِي جِينِهَا؟ ⁴³ طَوَيْتِ لِدَلِكِ الْعَبْدِ الَّذِي إِذَا جَاءَ سَيِّدُهُ يَجِدُهُ يَفْعَلُ هَكَذَا. ⁴⁴ بِالْحَقِّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّهُ يُقِيمُهُ عَلَى جَمِيعِ أَمْوَالِهِ. ⁴⁵ وَلَكِنْ إِنْ قَالَ ذَلِكَ الْعَبْدُ فِي قَلْبِهِ: سَيِّدِي

می‌کنم و در آن تمامی حاصل و اموال خود را جمع خواهم کرد. ¹⁹ و نفس خود را خواهم گفت که: ای جان اموال فراوانِ اندوخته شده بجهت چندین سال داری. الحال بیارام و به اکل و شرب و شادی پرداز. ²⁰ خدا وی را گفت: ای احمق، در همین شب جان تو را از تو خواهند گرفت؛ آنگاه آنچه اندوخته‌ای، از آن که خواهد بود؟ ²¹ همچنین است هر کسی که برای خود ذخیره کند و برای خدا دولتمند نباشد.

توکل بر خدا

²² پس به شاگردان خود گفت: از این جهت به شما می‌گویم، که اندیشه مکنید بجهت جان خود که چه بخورید و نه برای بدن که چه بپوشید. ²³ جان از خوراک و بدن از پوشاک بهتر است. ²⁴ کلاغان را ملاحظه کنید: که نه زراعت می‌کنند و نه حصاد و نه گنجی و نه انباری دارند و خدا آنها را می‌پروراند. آیا شما به چند مرتبه از مرغان بهتر نیستید؟ ²⁵ و کیست از شما که به فکر بتواند ذراعی بر قامت خود افزایشد؟ ²⁶ پس هرگاه توانایی کوچکترین کاری را ندارید، چرا برای مابقی می‌اندیشید؟ ²⁷ سوسنه‌ای چمن را بنگرید چگونه نمو می‌کنند و حال آنکه نه زحمت می‌کشند و نه می‌ریسند، اما به شما می‌گویم که سلیمان با همه جلالش مثل یکی از اینها پوشیده نبود. ²⁸ پس هرگاه خدا علفی را که امروز در صحرا است و فردا در تنور افکنده می‌شود چنین می‌پوشاند، چقدر بیشتر شما را ای سست ایمانان. ²⁹ پس شما طالب باشید که چه بخورید یا چه بیاشامید و مضطرب مشوید. ³⁰ زیرا که امت‌های جهان، همه این چیزها را می‌طلبند، لیکن پدر شما می‌داند که به این چیزها احتیاج دارید. ³¹ بلکه ملکوت خدا را طلب کنید که جمیع این چیزها برای شما افزوده خواهد شد.

³² ترسان باشید، ای گله کوچک، زیرا که مَرَضِی پدر شما است که ملکوت را به شما عطا فرماید. ³³ آنچه دارید بفروشید و صدقه دهید و کیسه‌ها بسازید که کهنه نشود و گنجی را که تلف نشود، در آسمان جایی که دزد نزدیک نیاید و بید تباه نسازد. ³⁴ زیرا جایی که خزانه شما است، دل شما نیز در آنجا می‌باشد.

خادمان کمر بسته

³⁵ کمرهای خود را بسته، چراغهای خود را افروخته

بدارید.³⁶ و شما مانند کسانی باشید که انتظار آقای خود را می‌کشند که چه وقت از عروسی مراجعت کند تا هروقت آید و در را بکوبد، بی‌درنگ برای او بازکنند.³⁷ خوشبحال آن غلامان که آقای ایشان چون آید، ایشان را بیدار یابد. هر آینه به شما می‌گویم که کمر خود را بسته، ایشان را خواهد نشانید و پیش آمده، ایشان را خدمت خواهد کرد.³⁸ و اگر در پاس دوم یا سوم از شب بیاید و ایشان را چنین یابد، خوشا بحال آن غلامان.³⁹ اما این را بدانید که اگر صاحبخانه می‌دانست که دزد در چه ساعت می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت که به خانه‌اش نقب زنند.⁴⁰ پس شما نیز مستعد باشید، زیرا در ساعتی که گمان نمی‌برید پسر انسان می‌آید.

⁴¹ پطرس به وی گفت: ای خداوند، آیا این مثل را برای ما زدی یا بجهت همه؟⁴² خداوند گفت: پس کیست آن ناظر امین و دانا که مولای او وی را بر سایر خدام خود گماشته باشد تا آذوقه را در وقتش به ایشان تقسیم کند؟⁴³ خوشبحال، آن غلام، که آفایش چون آید، او را در چنین کار مشغول یابد.⁴⁴ هرآینه به شما می‌گویم: که او را بر همه مایملک خود خواهد گماشت.⁴⁵ لیکن اگر آن غلام در خاطر خود گوید: آمدن آقام به طول میانجامد و به زدن غلامان و کنیزان و به خوردن و نوشیدن و می‌گساریدن شروع کند،⁴⁶ هرآینه مولای آن غلام آید، در روزی که منتظر او نباشد و در ساعتی که او نداند و او را دو پاره کرده، نصیبش را با خیانتکاران قرار دهد.⁴⁷ اما آن غلامی که اراده مولای خویش را دانست و خود را مهباً نساخت تا به اراده او عمل نماید، تازبانه بسیار خواهد خورد.⁴⁸ اما آنکه نادانسته کارهای شایسته ضرب کند، تازبانه کم خواهد خورد، و به هر کسی که عطا زیاده شود، از وی مطالبه زیاده‌تر گردد و نزد هر که امانت بیشتر نهند، از او بازخواست زیاده‌تر خواهند کرد.

تفرقه

⁴⁹ من آمدم تا آتشی در زمین افروزم، پس چه می‌خواهم اگر الآن در گرفته است.⁵⁰ اما مرا تعمیدی است که بیابم و چه بسیار در تنگی هستم، تا وقتی که آن بسر آید.⁵¹ آیا گمان می‌برید که من آمده‌ام تا سلامتی بر زمین بخشم؟ نه، بلکه به شما می‌گویم، تفریق را.⁵² زیرا بعد از این پنج نفر که در یک خانه

بُطِئْتُ قُدُومَهُ، قَبِيتُيْ يَصْرُبُ الْعُلَمَانِ وَالْجَوَارِي وَتَأْكُلُ وَيَسْرُبُ وَيَسْكُرُ، يَأْتِي سَيِّدُ ذَلِكَ الْعَبْدِ فِي يَوْمٍ لَا يَنْتَظِرُهُ وَفِي سَاعَةٍ لَا يَعْرِفُهَا قَبِطْعُهُ وَيَجْعَلُ تَصِيئَهُ مَعَ الْخَائِنِينَ.⁴⁷ وَأَمَّا ذَلِكَ الْعَبْدُ الَّذِي يَعْلَمُ إِرَادَةَ سَيِّدِهِ وَلَا يَسْتَعِدُّ وَلَا يَفْعَلُ بِحَسَبِ إِرَادَتِهِ قَبِضْرُبَ كَثِيرًا،⁴⁸ وَلَكِنَّ الَّذِي لَا يَعْلَمُ وَيَفْعَلُ مَا يَسْتَحِقُّ صَرَباتٍ يُصْرَبُ قَلِيلًا. فَكُلُّ مَنْ أُعْطِيَ كَثِيرًا يُطْلَبُ مِنْهُ كَثِيرٌ وَمَنْ يُودِعُوهُ كَثِيرًا يُطَالِيئُوهُ بِأَكْثَرِ.

يسوع يُقَسِّمُ الْعَالَمَ

⁴⁹ جِئْتُ لِأَلْقِي نَارًا عَلَى الْأَرْضِ، قَمَادًا أَرِيدُ لَوْ اضْطَرَمْتُ. وَلِي صِبْغَةٌ أَصْطِغُهَا، وَكَيْفَ أَتَحْصِرُ حَتَّى تُكْمَلَ.⁵¹ أَتَطْنُونَ أَتِي جِئْتُ لِأَعْطِي سَلَامًا عَلَى الْأَرْضِ؟ كَلَّا، أَقُولُ لَكُمْ، بَلْ أَنْفَسَامًا.⁵² لِأَنَّهُ يَكُونُ مِنَ الْآنِ خَمْسَةُ فِي بَيْتٍ وَاحِدٍ مُتَقَسِّمِينَ، ثَلَاثَةٌ عَلَى اثْنَيْنِ وَاثْنَانِ عَلَى ثَلَاثَةٍ.⁵³ يُنْقَسِمُ الْأَبُ عَلَى الْإِبْنِ وَالْإِبْنُ عَلَى الْأَبِ، وَالْأُمُّ عَلَى الْبَنَاتِ وَالْبَنَاتُ عَلَى الْأُمِّ، وَالْخَمَاهُ عَلَى كَثِيرَةٍ وَالْكَثَةُ عَلَى خَمَاتِهَا.

يسوع يُحَذِّرُ مِنْ عَدَمِ الْمِلَاةِ

⁵⁴ ثُمَّ قَالَ أَيْضًا لِلْجُمُوعِ: إِذَا رَأَيْتُمْ السَّحَابَ تَطْلُعُ مِنَ الْمَعَارِبِ قَلِيلًا وَقَلِيلًا تَقُولُونَ: إِنَّهُ بَاتِي مَطَرٌ، فَيَكُونُ هَكَذَا.⁵⁵ وَإِذَا رَأَيْتُمْ رِيحَ الْجَنُوبِ تَهْبُ تَقُولُونَ: إِنَّهُ سَيَكُونُ حَرٌّ، فَيَكُونُ.⁵⁶ يَا مَرَاؤُونَ، تَعْرِفُونَ أَنْ تُمَيِّزُوا وَجْهَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ وَأَمَّا هَذَا الزَّمَانُ فَكَيْفَ لَا تُمَيِّزُونَهُ.⁵⁷ وَلَمَادَا لَا تَحْكُمُونَ بِالْحَقِّ مِنْ قِبَلِ نُفُوسِكُمْ.⁵⁸ جِئْنَا تَذْهَبُ مَعَ خَصْمِكَ إِلَى الْحَاكِمِ ابْذُلِ الْجَهْدَ وَأَنْتَ فِي الطَّرِيقِ لِيَتَخَلَّصَ مِنْهُ، لِئَلَّا يَجْرِكَ إِلَيَّ الْقَاضِي وَيُسَلِّمَكَ الْقَاضِي إِلَى الْحَاكِمِ فَيُلْقِيَكَ الْحَاكِمُ فِي السِّجْنِ.⁵⁹ أَقُولُ لَكَ: لَا تَخْرُجُ مِنْ هُنَاكَ حَتَّى تُوفِيَ الْقَلْسَ الْأَخِيرَ.

باشند، دو از سه و سه از دو جدا خواهند شد؛⁵³ پدر از پسر و پسر از پدر و مادر از دختر و دختر از مادر و خارسو از عروس و عروس از خارسو مفارقت خواهند نمود.

شناختن زمان

⁵⁴ آنگاه باز به آن جماعت گفت: هنگامی که ابری ببینید که از مغرب پدید آید، بیتأمل می‌گویید باران می‌آید و چنین می‌شود.⁵⁵ و چون دیدید که باد جنوبی میوزد، می‌گویید گرما خواهد شد و می‌شود.⁵⁶ ای رباکاران، می‌توانید صورت زمین و آسمان را تمیز دهید، پس چگونه این زمان را نمی‌شناسید؟⁵⁷ و چرا از خود به انصاف حکم نمی‌کنید؟⁵⁸ و هنگامی که با مدّعی خود نزد حاکم می‌روی، در راه سعی کن که از او برهی، مبادا تو را نزد قاضی بکشد و قاضی تو را به سرهنگ سپارد و سرهنگ تو را به زندان افکند.⁵⁹ تو را می‌گویم: تا فلس آخر را ادا نکنی، از آنجا هرگز بیرون نخواهی آمد.